

[Indenrigsministeren.]

Smil, dog, med alt Kendskab til det ærede Medlem, tillige med nogen Forundring over, at et fremragende Medlem af den lovgivende Forsamling overhovedet har kunnet være med til noget saadant.

Hauch: Af de Bemærkninger, der blev fremsat af den højtærede Udenrigsminister — som efter, hvad han har meddelt mig, er forhindret i at være til Stede her ved den videre Forhandling —, fremgik det, at det, vi havde indført fra Holland, og som berøres af de nye Toldsatser, der er indsat, for 1930 ikke betød saa grumme meget. Men Forholdet er det, at det, vi har faaet fra Holland paa dette Omraade, har været underkastet meget betydelige Svingninger, hvad vi ogsaa fik Oplysninger om i det Udvalg, som i Eftermiddags beskæftigede sig med Spørgsmaalet. Tager man f. Eks. Tallene for 1929, viser det sig, at det for Pærernes Vedkommende androg 97 000 Kr. og for Æblernes 600 000 Kr. Men jeg vil haabe, at den højtærede Udenrigsminister kan have Ret i sine Betragtninger, som gaar ud paa, at det, der her sker, alligevel ikke vil komme os til Skade. Jeg har haft min Frygt, og min begrundede Frygt i saa Henseende, og den højtærede Udenrigsminister har selv bidraget til gennem de Forhandlinger, jeg paa anden Maade har haft Lejlighed til at føre med ham, at vække en Frygt hos mig for, at vi handelspolitisk under de nuværende Forhold foretager os noget, som kunde blive meget besværligt for os.

Til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) har jeg endnu en lille spøgefuld Bemærkning om den røde Frakke. Det ærede Medlem var saa venlig at sige, at jeg havde laant ham min røde Frakke. (*Ellinger:* Nej, De mente, jeg havde laant den!). Det var altsaa Frakken i Forbindelse med mig. Jeg tør maaske sige, at jeg er mig ikke bevidst nogen Sinde at have været i Besiddelse af en, og jeg er nær ved at tro, at jeg kunde faa det bekræftet, hvis jeg henvendte mig til den højre Side i Salen. Nej, det ærede Medlem gik aldeles ikke i min Frakke, det ærede Medlem gik vist oven i Købet i en Frakke, han ikke selv havde bestilt; jeg tror, at Skrædderen, Tilskæreren af denne Frakke findes i det høje Folketing, og jeg tror ogsaa, det ærede Medlem skulde afskaffe denne Skrædder, for Frakken sidder ikke godt.

Maa jeg saa sige til den højtærede Landbrugsminister, at det kan naturligvis være rigtigt, at der kan opstaa saadanne Van-

skeligheder, at de Laan, man gennem Venstres Kriseforslag vilde stille til Raadighed, kunde komme i Fare, men jeg beder dog den højtærede Minister være opmærksom paa, at den Form, hvorunder vi vilde yde disse Laan, vilde skabe en Sikkerhed, som var væsentligt større end den, der er knyttet til det Lovforslag, som den højtærede Landbrugsminister har fremsat.

Den højtærede Landbrugsminister var enig med mig i, at vort Hovederhverv her i Landet øjensynlig er ude for et Uvejr, som ikke er en forbigaaende Byge, og det glæder mig i og for sig, at den højtærede Landbrugsminister her vilde give Udtryk for dette. Jeg beklager saa kun, at den højtærede Minister ikke gør sin Indflydelse gældende indenfor Ministeriet og indenfor sit Parti i Retning af at faa nedbragt de Udgifter, som Erhvervet i Fremtiden ikke vil være i Stand til at bære.

Jeg bliver nødt til at fatte mig nogenlunde i Korthed, ikke alene paa Grund af det sene Tidspunkt — man kan jo ikke vente, at vi i dette høje Ting har Kræfter til at holde ud i samme Grad, som man kan i den anden Ende af Bygningen —, men ogsaa af den Grund, at jeg i Aften, hvad der ikke plejer at være Tilfældet, naar saglige og politiske Spørgsmaal er til Behandling, har den Ære at staa ene sammen med mit Parti, medens de øvrige Partier staaer ved hinandens Side, med hinanden i Haanden, i denne Sag.

Den højtærede Indenrigsminister følte sig til en vis Grad forarget over, at jeg havde gjort en Bemærkning om, at Hr. Tvedegaard var blevet brugt eller misbrugt i Agitationen. Jeg vil gerne fastholde dette. Det er Hr. Tvedegaard blevet, for Hr. Tvedegaard er Modstander af dette Forslag, og Hr. Tvedegaard har saa sent som i Eftermiddags, saa sent som i Aften givet et endogsaa meget kraftigt Udtryk for det, et Udtryk, som jeg i og for sig beklager, at den højtærede Indenrigsminister ikke havde Lejlighed til at høre. Det er ganske rigtigt, at Hr. Tvedegaard paa et eller andet Tidspunkt havde tænkt, at det kunde nytte noget at snakke videre om Forslaget i et Underudvalg. Men den højtærede Indenrigsminister ved ogsaa godt, at vi ikke afviste Forhandling. Den højtærede Indenrigsminister maa dog ved at lede lidt i sin Hukommelse kunne erindre, at det, der ved den Lejlighed skete, var, at jeg paa Landboforeningernes Vegne med fuld Tilslutning fra alle erklærede, at vi var villige til at fortsætte Forhand-